

GRABRIK

List učenika Osnovne škole Grabrik • Šk. god. 2016./2017. • Karlovac, lipanj 2017., broj 22

A f C
k h P
ž B U j
m n
đ č h ć
z i p o
g v s M

č k b
z s l t
h N e s
dž o R g
H
h e
ž i J
š k n

Tema broja:
PISMENOST



4	Pismenost nije samo poznavanje slova	20	Uniforme u školama – da ili ne?
6	Vrste pismenosti	21	Tema vode vodi nas odknjižnice do akvarija
7	Medijska pismenosti	22	Natjecanja
8	Emocionalna pismenost	24	Trud je uspjeh
9	Moj život – moj izbor	25	Moja američka avantura
10	Treba li nas finansijski opismeniti?	26	One jednostavno vole nogomet
11	Festival matematike	27	Državno natjecanje u krosu i atletici
12	Mali svjetnik za roditelje	28	Osmaši
13	To Sam Ja	30	Moderno...zabavno...kreativno
13	Ovisni teletabisi	31	Strip
14	Riječi za Vukovar		

IMPRESUM

GRABRIĆ
List učenika OŠ GRABRIK,
br. 22 - godina XVI., lipanj 2017.

Kontakt:
47000 KARLOVAC, Bartula Kašića 15
Tel./fax: 047/422-962

E-mail: grabrik@os-grabrik-ka.skole.hr

Za izdavača:
Željka Škot, ravnateljica

Glavni urednik:
Nikolina Vuković, 6.b

Koordinator:
Vesna Mance

Uredništvo:
Laura Pleša, 8.c, Noa Barić, 6.c, Hana Javorović, 6.c,
Matea Bekić, 8.a, Nik Karan, 6.b, Luka Boljkovac,
6.b

Urednici - suradnici:
Jasmina Starešinić, Darija Begegin, Zlata Lukšić,
Mirela Matešić, Ivana Maradin

Koordinator graf. oblikovanja:
Zdravka Mrežar

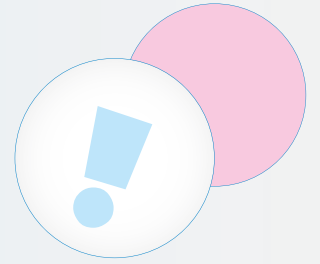
Grafičko oblikovanje i tisak:
Tiskara Pečarić&Radočaj, Karlovac

Naklada: 400 primjeraka

Lipanj 2017.



Školske muke



*Lijepa je naša škola,
Ponekad je puna bola.*

*Djeca trebaju puno učiti,
i zbog toga se moraju mučiti.*

*U našim učionicama nalazi se ploča,
a učenik pored nje kao svjetiljka noćna.*

*Kad krenem prema ploči,
smrači mi se kao po noći.*

*Pored ploče nalazi se kreda,
kad nešto ne znam ljuto me gleda.*

*Oko naše lijepje spužve
uvijek ima gužve.*

*Imenik iz milja zovemo „IMENKA“,
Izdržava loše ocjene kao limenka.*

*Mi kritiziramo svoj e-dnevnik
Kao Zoran Šprajc svoj dnevnik.*

*Hrana u školi nam je jako fina,
ali ponekad joj nedostaje vitamina.*

*Radi loših ocjena primamo se za glave,
One nas gaze kao mi mrave.*

Škola je puna boja.

Volim je jer je moja.

Sada dovršite svoj sok.

Jer mi vam moramo reći bok.

Mi smo dva snažna đaka.

Šaljemo vam dva pozdrava jaka.



*Noa Barić i
Hana Javorović, 6.c*

A

B

C

Č

Ć

D

DŽ

Đ

ISTRAŽILI SMO O PISMENOSTI

*Svaki peti odrasli čovjek
je nepismen*

PISMENOST NIJE SAMO POZNAVANJE SLOVA

Iako je svijet po količini kumuliranog znanja samo u zadnjih dvadesetak godina napredovao i tehnološki se usavršio više nego u prethodnih dvjestotinjak godina, gotovo petina svjetskog stanovništva i dalje je nepismena.

UNESCO je još 2000. godine, na Svjetskom forumu o obrazovanju u Dakaru, zadao nekoliko krupnih obrazovnih ciljeva, od kojih je glavni bilo smanjenje stope nepismenih.

Zemlje, potpisnice tadašnje deklaracije UNESCO-a, preuzele su obvezu smanjiti stopu nepismenosti za 50 posto u idućih 15 godina. Mnoge nisu u tome uspjele, naročito siromašne zemlje subsaharske Afrike gdje je daljnjem povećanju nepismenosti kumovao snažan rast broja stanovnika.

Gotovo jednako važni zadaci koje je 2000. zadao UNESCO, bili su omogućiti školovanje što većem broju djece u svijetu te izjednačiti obrazovne šanse žena u odnosu na muškarce.



Ciljevi zacrtani u 15-godišnjem planu, koji ističe ove godine, tek su dijelom ostvareni.

Globalna stopa pismenosti jest povećana za osam posto, ali još snažnije se povećalo svjetsko stanovništvo. I dalje je nepismeno 20 posto čovječanstva ili, otprilike, 780 milijuna odraslih ljudi, od kojih su čak dvije trećine žene.

Broj nepismenih žena smanjio se od 2000. do danas samo za jedan posto. Također, oko 75 milijuna djece diljem svijeta ne pohađa školu.



Karla Podvotec, 4. d

htijevaju posve novu razinu pismenosti – informatičku pismenost.

U odnosu na ostatak svijeta, na Starom kontinentu situacija je znatno bolja. U Europskoj uniji stopa nepismenosti niža je od jedan posto, iako Europska komisija biva zabrinuta zbog činjenice da je 20 posto stanovništva EU na niskoj razini pismenosti koja podrazumijeva poteškoće u čitanju i pisanju.

Stoga se od 2011. unutar EU vodi kampanja s ciljem smanjivanja udjela stanovništva s poteškoćama u čitanju na 15 posto do 2020. godine.

No, ispod svih ovih podataka izbija jedan drugi problem. Ne radi se samo o nepismenosti kao statističkoj kategoriji, nego i o fenomenu polupismenosti, svojevrsnoj nepismenosti pismenih, koji je naročito izašao na vidjelo širenjem interneta i stvaranjem društvenih mreža.

Iako se ondje mahom komunicira na neformalnoj razini, može se uočiti iznimno velik broj ljudi, sasvim neproporcionalan visokoj naobrazbi većine njih, koji ne znaju (ili ne poštuju) osnovna pravila pravopisa i gramatike.

Stopa pismenosti u regiji

Statistički podaci o još klasičnoj, funkcionalnoj pismenosti kažu da je u Hrvatskoj, prema popisu stanovništva 2011. godine, 30.400 nepismenih osoba ili 0,8 posto ljudi starijih od deset godina.

Direktor Instituta za hrvatski jezik i jezikoslovlje iz Zagreba, dr.sc. Željko Jozić, izjavio je kako je današnja pismenost zasigurno nešto više od onoga što se nekad smatralo pismenošću.

„Sposobnost čitanja i pisanja slova danas je samo početak, a već se tako daleko ide da se govori i o računalnoj (ne)pismenosti, odnosno da čovjek nije baš pismen ako se ne zna služiti računalom kako bi mogao komunicirati sa svijetom. Za to bi dobrim dijelom mogla biti odgovorna upravo računalna tehnologija, jer nas ona čini poprilično tromima i inertnima i jer nam sve više „pomažu“ pravopisni provjernici ili ‘spellchecker’, a to uglavnom negativno utječe na naše sposobnosti. Jer, eto, netko će nas već upozoriti odnosno podvući crvenom valovitom crtom ako napišemo „sumljam“ ili će čak i sam popraviti tako da mi to ne moramo niti znati“, kaže Jozić.

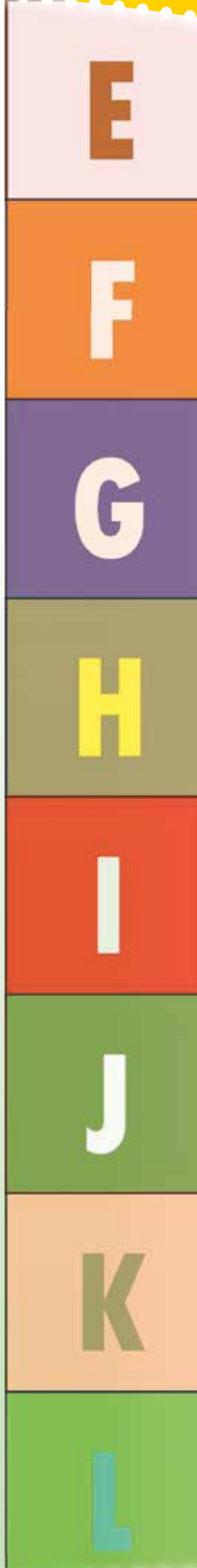
Tekst obradila Laura Pleša, 8.c



Sve to govori da je nepismenost i dalje golemi svjetski problem, tim više što je s nepismenim osobama lakše manipulirati i isključiti ih iz društvenog života.

Pismenost je prvi i najvažniji korak ka čovjekovoj emancipaciji. Stoga je i pravo na pismenost, kao dio prava na obrazovanje, još 1948. godine bilo ugrađeno u Opću deklaraciju o ljudskim pravima.

Kasnije je isto potvrđeno kao temeljno ljudsko pravo i Deklaracijom iz Perzepolisa 1975. godine, a 1997. dodatno osnaženo Hamburškom deklaracijom usvojenom u novonastalim globalnim okolnostima koje za-



VRSTE PISMENOSTI

DEFINICIJA PISMENOSTI DRISTIČNO SE PROMIJENILA U ODNOSU NA POZNAVANJE SLOVA I ČITANJE

Razlikujemo sedam vrsta informacijske pismenosti.

- 1. ČITATELJSKA PISMENOST** (PISA je definira kao „razumijevanje i korištenje pisanih tekstova, razmišljanje o njima i angažman prilikom čitanja radi postizanja osobnih ciljeva, razvoja vlastitog znanja i potencijala te aktivnog sudjelovanja u društvu“.)
- 2. MATEMATIČKA PISMENOST** (PISA definira osam kompetencija matematičke pismenosti: Matematičko mišljenje i zaključivanje; matematičko argumentiranje; komunikaciju; modeliranje; postavljanje i rješavanje problema; prezentiranje; korištenje simbola, formalnog i tehničkog jezika i operacija; korištenje alata i tehnologija).
- 3. PRIRODOSLOVNA PISMENOST** (PISA je definira trima makrokonceptima: prirodoslovno znanje ili koncepti - znanje iz prirodoslovlja i znanje o samoj znanosti; prirodoslovni procesi – sposobnost pronalaženja, tumačenja i djelovanja na temelju dokaza: *opisivanje, objašnjavanje i predviđanje prirodoslovnih pojava, razumijevanje znanstvenog istraživanja te tumačenje znanstvenih dokaza i zaključaka*; prirodoslovni konteksti – primjena prirodoslovnog znanja i korištenje prirodoslovnih procesa. PISA koristi tri glavna konteksta: *život i zdravlje, Zemlja i okoliš te znanost i tehnologija*).
- 4. FINANCIJSKA PISMENOST** - PISA je definira kao: znanje i razumijevanje financijskih koncepata te uključuje vještine, motivaciju i samopouzdanje za primjenu takvog znanja i razumijevanja. Cilj financijske pismenosti je donošenje učinkovitih odluka u nizu različitih financijskih konteksta kako bi se poboljšala financijska dobrobit i pojedinaca i društva te omogućilo svakome da sudjeluje u ekonomskom životu.
- 5. MEDIJSKA PISMENOST** - Uobičajena je definicija medijske pismenosti: sposobnost pristupa, analize, vrednovanja i odašiljanja poruka posredstvom medija.

- 6. DIGITALNA PISMENOST** - Hrvatski Nacionalni okvirni kurikulum digitalnu pismenost naziva digitalnom kompetencijom i definira je kao: „osposobljenost za sigurnu i kritičku upotrebu informacijsko-komunikacijske tehnologije za rad, u osobnomu i društvenomu životu te u komunikaciji. Njezini su ključni elementi osnovne informacijsko-komunikacijske vještine i sposobnosti: upotreba računala za pronalaženje, procjenu, pohranjivanje, stvaranje, prikazivanje i razmjenu informacija te razvijanje suradničkih mreža putem interneta.“
- 7. MULTIKULTURALNA PISMENOST** - dio je kulturalne pismenosti - razumijevanja kako



zemlje, religije, etničke grupe, tradicionalna vjerovanja, simboli, običaji i usmena tradicija utječu na razumijevanje drugih i drukčijih za uspješno uspostavljanje dijaloga među kulturama.

Definicija pismenosti, kako vidimo, drastično se promijenila u odnosu na ono s poznavanjem slova i čitanjem. Da nas danas tko pita jesmo li pismeni ili samo prividno pismeni, poprilično bismo se zamislili kako odgovoriti na to pitanje, zar ne?

tekst pripremila Laura Pleša, 8.d

MEDIJSKA PISMENOSTI

**SPOSOBNOST PRISTUPA, VREDNOVANJA I ODAŠILJANJE
PORUKA PODSRESTVOM MEDIJA**

Medijska pismenost se odnosi na vještine, znanja i spoznaje koji gledateljima i slušateljima omogućuju učinkovitu i sigurnu uporabu medija.

Medijski pismeni ljudi mogu raditi bolje informirane odabire, razumjeti prirodu sadržaja i usluga, i koristiti prednosti cjelokupnog raspona mogućnosti koje nude nove komunikacijske tehnologije. Oni su u stanju bolje zaštititi sebe i svoje obitelji od štetnih ili uvredljivih materijala.

To je posebno važno danas kada učenici imaju pristup internetu i televiziji bez prisustva i kontrole roditelja, a pružatelji medij-



- prepoznaju dijelove priče koji nisu jasno izrečeni
- ocjenjuju medijske poruke prema vlastitom iskustvu, vještinama, vjerovanjima i vrijednostima
- kreiraju i distribuiraju svoje vlastite poruke
- zalažu se za medijsku pravednost.

Stoga je od najmlađeg uzrasta u svim dijelovima društva potrebno promicati razvoj medijske pismenosti i pomno pratiti njegov napredak.

ZAKLJUČAK:

U današnje vrijeme je vrlo bitno i potrebno imati medijsku pismenost na internetu.

Luka Boljkovac i Nik Karan, 6.b



skih usluga se služe različitim tehnikama za privlačenje gledatelja.

Medijska pismenost pomaže i mladima i odraslima da:

- razvijaju kritičko razmišljanje
- razumiju kako poruke koje mediji prenose oblikuju našu kulturu i društvo
- identificiraju medijske strategije
- prepoznaju kako vlasnici medija oblikuju sadržaj
- prepoznaju tehnike uvjeravanja koje se koriste
- prepoznaju pristrane informacije, spinove, pogrešne informacije i laži



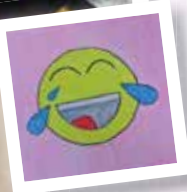


EMOCIONALNA PISMENOST

Da bismo mogli objasniti emocionalnu pismenost moramo prvo poći od značenja riječi „emocija“. Emocije su moćni „strojevi“ koji nas pokreću iznutra te utječu i na cjelokupno vanjsko ponašanje pojedinca. Omogućuju nam doći do rješenja u nekim teškim situacijama. Ne postoje dobre ili loše emocije, već ugodne (sreća, radost, ponos...) ili neugodne (strah, ljutnja, sram...).

Često se susrećemo s izjavom „nemoj plakati“, „nemoj biti tužan/na“.

Time poručujemo osobi (djetetu) da nije u redu iskazati i osjećaje koji su nam teški, neugodni te da nije u redu da bude onakva kakva je trenutno. Su-



protno tome, osobi trebamo dati podršku i dopustiti joj da izrazi svoju emociju, ali na način koji je prihvatljiv.

Za to nam pomažu emocionalna pismenost i emocionalne vještine. Emocionalna pismenost osposobljava nas da se suočimo sa situacijama prije nego što one postanu nerješive ili se pretvore u dugotrajne probleme. Upravljanje našim osjećanjima u nepredvidljivim trenucima i teškoćama gradi našu emocionalnu pismenost.

Emocionalna pismenost je sposobnost identificirati, razumjeti i odgovoriti na svoju emociju i emociju drugih na prikladan, zdrav način. Ona nije urođena, već se uči tijekom odrastanja.

Zato je važno djecu učiti emocionalnom opismenivanju jer njome uče kako:

- ✿ prepoznati vlastite i emocije drugih
- ✿ koristiti emocije za poboljšanje mišljenja
- ✿ točno izražavati emocije
- ✿ upravljati vlastitim i emocijama drugih

SVATKO SE MOŽE NALJUTITI- TOJE LAKO. ALI NALJUTITI SE NA PRAVU OSOBU, DO ISPRAVNOG STUPNJA, U PRAVITRENUTAK, ZBOG ISPRAVNOG RAZLOGA I NA ISPRAVAN NAČIN – TO NIJE LAKO.“

Aristotel



Istraživanja pokazuju da emocionalna pismenost:

- povećava rječnik djeteta, razumijevanje čitanja, kreativno i kritičko mišljenje/pisanje
- pomaže djetetu uočiti i imenovati vlastite i tuđe emocije
- razvija kod djeteta empatiju, uspješnu komunikaciju, zdrave odnose s prijateljima i obitelji i bolje donošenje odluka
- poboljšava školski uspjeh i potiče osobni rast i emocionalni razvoj

Djeca koja imaju razvijene takve emocionalne vještine znaju se lakše nositi sa izazovima i pritiscima okoline. Takva djeca se neće lako zbuniti, rijetko žale za svojim postupcima i odlukama, dobro se suočavaju sa stresom, imaju visoko samopouzdanje i znaju prepoznati vlastite vrijednosti.

Važno je znati da djeca više uče gledajući nas što radimo od onog što im pričamo.

Ako se u obitelji otvoreno razgovara o emocionalnim pitanjima to može imati značajan učinak na njegov odnos s roditeljima. U takvim uvjetima djeca postaju sposobna raspravljati i prepirati se umjesto pribjegavati tjelesnom nasilju, čekati umjesto vikati, obuzdati svoju nestrpljivost umjesto da bijesno reagiraju.

Zato nam je dužnost kao roditeljima, učiteljima i uzorima djece, za koju smo odgovorni, naučiti ih prihvaćanju i razlikovanju niza ljudskih emocija kako bi oni sami bolje razumjeli što im se u određenom trenutku događa te kako bi nam se lakše povjerali, a vještine koje usvoje koristit će cijeloga života.

Valentina Škarjak Šušlje, pedagoginja

MOJ ŽIVOT – MOJ IZBOR

Ti znadeš i sam da svjetove nosiš u samome sebi...

Imamo li um, imamo li svijest da je podarimo nečemu, nekome za koga nas uče da je vrijedniji od ljudskog života?

Ruke su nam kratke ako želimo dotaknuti oblake, noge krhke ako želimo skočiti s Mjeseca, a koža štoviše osjetljiva ako želimo biti pored Sunca.

Priroda nam ne dopušta biti ili raditi što god želimo. Ne možemo se ponašati poput životinja ili biti Einstein bez učenja. Ako pogledaš dovoljno duboko u sebe, zariješ nokte ispod hrama svojeg postojanja upoznat ćeš Univerzum. Pronaći ćeš nešto veće od rase, politike i religije. Ta dimenzija teče tvojim zatvorenim očima, mislima, riječima. Ostaješ gol u prostori prepunoj ogledala. Znaš svoje mane, znaš da moraš obuzdati dlanove koji ti se bore s glasnicama, rade čvorove od misli, stoje na samom vrhu jezika.

Rane su ti samo prešućene riječi u kasnim noćnim satima, a vrijednosti glatka koža na tuđem zapešću. Kriješ boga u sebi. Njegovaj ga i štiti. Ne trebaš klečati ni moliti se za njega,

ne trebaš ga miješati u materiju. Pusti ga neka bude, neka plovi tvojim postojanjem. Daj mu mira, ne postavljaš mu zahtjeve. Ne govori mu što je „društveno prihvatljivo“, ne nameći mu. Samo ga pusti neka bude. Pretači ga u pjesme i uši prijatelja, dijeli ga u obiteljskim zagrljajima.

Voli se, voli se neizmjerljivo čovječe jer si dosti vrijedan divljenja. Vjeruj u sebe i bit ćeš moćan. Ne propitkuj tuđe svjetove niti ih osuđuj, prihvati ono što jest. Prigrli istinu i ona će te njegovati. Ostavi se Pravila i Vlasti jer život je najveća tajna koju posjeduješ. Ako nešto želi otići, pusti neka ode. Ozdravit ćeš.

Isprazni svoj um, napuni svoju jezgru.

Oslabi ambiciju i ojačaj odlučnost. Budi dobar jer dobrota je poput vode koja hrani ne trudeći se. Odbaci okove na putu, drži se jednostavnosti i budi svoj. Ne osuđujem te i ne uvjeravam, ne govorim ti što da budeš ili u što da vjeruješ. Ne suprotstavljam ti se, ne vrijeđam te i ne govorim ti da griješiš. Ovo su samo riječi na stranici koje čekaju da ih prihvatiš ili odbaciš. Jednostavno su ovdje. Pokušavam ti reći da je onaj tko poznaje druge inteligentan, ali onaj tko poznaje sebe mudar. Onaj tko svlada druge je snažan, a tko svlada sebe moćan.

Kad shvatiš da je ono što imaš dovoljno, bogat si, istinski bogat. Ostani u središtu i prihvati mir, jednostavnost i strpljenje. Prihvati mogućnost smrti i izdržat ćeš. Prihvati mogućnost života i izdržat ćeš. Promijenit će se sve što se treba promijeniti, dogodit će se sve što se treba dogoditi.

Stvarnost živi u dubinama. Na rubu su samo njezini bljeskovi, zato zatvori usta, umrtvi osjetila, otupi svoju oštrinu. Razveži svoje čvorove, omekšaj svoj pogled, slegni svoju prašinu.

Živi i pusti živjeti.

Ne sudi.

Prihvati sve kako dođe.

Suoči se.

Sve će biti u redu.

Marija Skočibušić. 8.d



TREBA LI NAS FINANCIJSKI OPISMENITI?

(Ne)odgovorno trošenje

Često nam se zamjera kako neodgovorno trošimo novac koji nismo zaradili i ne znamo kako je teško do njega doći. Je li to vještina s kojom se rađamo ili nas i u tom smislu treba opismeniti?

Postoji li netko na ovom svijetu tko nije bar jednom razmišljao o novcu i na koji način odgovorno postupati s njim? Svi znamo da je novac teško zaraditi jer netko mora satima kopati jarke, gasiti požare, liječiti ljude, netko mora sjediti u uredu ili podučavati djecu, ali je sigurno teže od toga znati kako najbolje iskoristiti ono što se radom zavrijedi - novac.



Zna li većina ljudi uopće pravu vrijednost novca, da o njemu ovisi sigurnost i egzistencija, zdravlje i obrazovanje članova njihovih obitelji? Čini li vam se da značaj novca ponekad umanjujemo i to baš u situacijama kad ga imamo dovoljno, kad je većina naših potreba zadovoljena i kad mislimo da će tako biti uvijek? Novcem ne možemo kupiti zadovoljstvo, ljubav, prijateljstvo, ali njime plaćamo račune stanovanja, potrošene električne energije i vode, telefona, kupovine odjeće i obuće, udžbenika i pribora za školu, lijekova. Je li onda bitan za kvalitetno življenje?

S druge strane mediji nas bombardiraju reklamama koje nas nagovaraju da kupimo neophodne nam stvari bez kojih ne možemo u domaćinstvu i bez kojih bi nam svakodnevica bila

osiromašena. Često i uspijevaju u tome pa trčimo u najbliži trgovački centar kupiti taj potrebni predmet uz koji će nam život biti lakši i ugodniji, i potrošimo još malo teško zaradenog novca ili plaćamo karticama uz kojekakve odgode. A volimo se i osvnuti oko sebe i odmjeriti naše vršnjake. Moramo kao i oni imati nove tenisice, trendovske traperice i majicu i tako osigurati prihvaćenost u društvu. Nakon kupovine, sretni i zadovoljni, sjednemo u najbliži kafić, popijemo koju kavu ili sok i usput uplatimo loto listić u nadi da će nam se to višestruko isplatiti kada odigramo dobitne brojeve. Tada se još sjetimo da su blagdani pred vratima te da brojnu rodbinu i prijatelje valja razveseliti nekom sitnicom pa se ponovno vraćamo u trgovine i tražimo poklone ne razmišljajući koliko će nas sve to koštati.

Hoćemo li se u nekom trenutku osvijestiti i zapitati: „Što nam to treba? Koji su nam prioriteta? Možemo li drugačije? Kako ćemo se oduprijeti utjecaju reklama? Moramo li sve potrošiti ili pokušati nešto i uštedjeti?“

Nadam se da hoćemo iako je to i odraslima ponekad teško, a nama mladima bi svakako od najranije dobi odgojem trebalo osvijestiti da s novcem ne postupamo olako, već da ga treba pametno trošiti. Trebamo naučiti razlikovati želju od potrebe; što nam je zaista potrebno, a što imaju naši vršnjaci pa samo zbog prestiža i sami moramo posjedovati. Također, možemo i štedjeti i to je najlakše u vlastitom domu.

Gasit ćemo nepotrebno upaljena svjetla, zatvarati slavine, manje razgovarati mobitelima, čuvati odjeću i školski pribor, a sve što vidimo na reklamama, ne moramo stvarno i imati. Razgovarati se ne mora samo u kafićima. Puno je zdravija šetnja u kombinaciji s razgovorom, a ne košta ništa! Drage ljude ćemo više razveseliti nekim kreativnim uratkom nego kupljenom sitnicom, a vršnjake više zadiviti svojom osobnošću nego skupim tenisicama ili najnovijim mobitelom. Naravno, o svemu tome treba često razgovarati s roditeljima koji nam moraju biti dobar uzor i vlastitim primjerom svakodnevno pokazivati kako se odgovorno troši. A škola? Je li to poželjna tema koja bi se trebala naći u programu više nastavnih predmeta?

Matea Bekić, 8.a

FESTIVAL MATEMATIKE

Karlovačka Zvijezda doživljena okom i srcem matematike

1
+
22
 α

Festival matematike u Puli, godišnje je natjecanje na koje su pozvani učenici osnovnih i srednjih škola iz čitave Hrvatske. Učenici se mogu natjecati u različitim kategorijama, a ove godine na Festivalu je sudjelovalo više od 1000 učenika i njihovih mentora. Festival je održan 5. svibnja u Hotelu Plaza Histria u Puli.

Učenici naše škole sudjelovali su u smotri radova, u kategoriji Matematika +. To je smotra malih znanstveno-istraživačkih radova učenika osnovnih i srednjih škola čiji je smisao pokazati kako učenici vide svoj grad/ zavičaj okom i srcem matematike, kako primjenjuju i povezuju naučeno i kako otkrivaju svoj grad/ zavičaj kroz njegovu povijest, kulturu, umjetnost, arhitekturu, književnost, jezike...

Na natjecanju mogu sudjelovati timovi učenika osnovnih i srednjih škola. U svakom timu može biti najviše 5 učenika, a njihov je zadatak samostalno izraditi izvješće o radu na projektu i po izboru plakat i/ili multimedijску prezentaciju (audio, video, flash, powerpoint, web prezentacije, maketa...) uz savjete jednog ili više mentora (mentori mogu biti i nastavnici drugih predmeta ili stručnjaci izvan obrazovnog sustava).



Našu školu su predstavljali Borna Burić (7.d), Lucija Hrebac (7.b), Elena Krajačić (7.b), Kala Majetić (7.b) i Tereza Pavlina (7.c) sa projektom nazvanim MatKa Zvijezda. U radu su prikazane matematičke zakonitosti po kojima je Karlovačka Zvijezda izgrađena, a pojašnjen je i povijesni razvoj grada te njegov poseban geografski položaj. Rad pokušava odgovoriti na pitanje što je ostalo od idealnog renesansnog tlocrta Zvijezde do danas te daje odgovor na pitanja o budućnosti Zvijezde. Ideja rada bila je spojiti geografiju, povijest i matematiku što su učenici učinili uz pomoć mentorica, Antonije Capan i Tatjane Bednjanec.

Naši su učenici otvorili smotru, čestitavši domaćinima Dan grada Pule. Svoj rad su izrazito vješto prezentirali na vlastito zadovoljstvo i zadovoljstvo svojih mentorica. Nakon završetka natjecanja učenici su obišli Pulu i ostali zadivljeni antičkim duhom grada.

Kala Majetić, 7.B i Tereza Pavlina, 7.C





MALI SVJETNIK ZA RODITELJE

Znamo da je odgajanje težak i mukotrpan posao. Dragi roditelji, evo nekoliko savjeta kako to učiniti bezbolnije - važno je biti strpljiv, miran i pun ljubavi.

- Katkad je ipak nužno da se svi složimo.
- Bilo bi dobro kad biste ponekad poslušali i moje mišljenje.
- Ponekad je nužno malo odmora i uživanja bez obaveza.
- Bilo bi dobro kad biste se više sa mnom igrali i zabavljali.
- Bilo bi dobro kad ne biste stalno bili kraj mojih vrata.
- Važno je samo da smo svi zajedno i da smo zdravi.
- Bilo bi dobro kad biste imali više strpljenja i više vremena za mene.
- Katkad je nužno bolje mi objasniti nešto što ne razumijem.
- Bilo bi dobro kad ne biste gubili živce.
- Nužno je da se mama i tata slažu oko mene.
- Bilo bi dobro kad ne biste sumnjali u mene.
- Dobar i vrlo dobar su također dobre ocjene i ne biste se na njih uvijek trebali ljutiti.
- Ponekad je nužno dopustiti mi da primim sve u svoje ruke.
- Važno je ponekad i reći mi NE.
- Sve bi bilo dobro kad biste se samo malo manje svađali.
- Bilo bi dobro kad ne biste uvijek nešto tajili.
- Važno je da se i vi ponekad složite oko nekog mog prijedloga.

- Katkad je nužno polako i smireno nečemu nas poučiti i ne gubiti živce.
- Sve bi bilo dobro kad mi ne biste stalno zadavali poslove moje sestre.
- Katkad je nužno da me kaznite i bilo bi dobro kad mi ne biste sve odobravalali.
- Ponekad je dobro da me malo pustite na miru.
- Važno je da se i roditelji dobro slažu.
- Bilo bi dobro kad ne biste bili jako nestrpljivi i strogi.
- Bilo bi dobro kad biste prestali biti grubi. Katkad je nužno razgovarati. Važno je da si vjerujemo.



- Važno je prvo saslušati, a ne odmah raditi po svome. I bolje bi bilo kad ne biste naglo reagirali.

Uvijek je važno biti strpljiv, miran i pun ljubavi.

Bilo bi najbolje kad biste me ispričali iz škole i poslali na Havaje!

savjetovali i napisali učenici 5. D i 5. C

TO SAM JA

Ja sam Filip, običan jedanaestogodišnji dječak sa sela. Ustvari, prije sam živio na selu. Doselio sam se u grad s deset godina. Dugo sam plakao za svojim rodnim mjestom, ali gledao sam to s vedrije strane. Možda neću moći rezati meso i raditi kobasice, voziti traktor i obrezivati vinograd, ali ću upoznati nove prijatelje. Usput sam dobio i malu sestru Martu. Volim je više od ichega na svijetu.

U gradu Karlovcu našao sam puno dobrih prijatelja, ali kod kuće je vladao kaos. Marta je stalno vrištala i plakala. Druge dvije sestre kao da dopunjavaju buku. Tuku se, razbijaju ili samo ljenčare uz mobitele. One su blizanke: Irina i Katja. Moji mama i tata su se rastali kada sam imao četiri godine. To mi je i danas na srcu. Cijelo vrijeme sam mislio da sam ja kriv. Ali nisam.



Shvatio sam neke stvari oko te rastave. Isto tako, vidio sam da u Karlovcu nije tako loše kako sam mislio prije nego sam se doselio iz Draganića. Kao što sam rekao: našao sam puno dobrih prijatelja. Najbolji su mi Marko i Pavle. Marko se dobro razumije u tehnologiju i dobro igra nogomet i rukomet, a Pavle je jako dobar u zbijanju šala. Kada se treba smijati, mi idemo k njemu.

Stalno si mislim kako bi on mogao biti lijek protiv plača. Najbolja prijateljica mi je Lara. Znam što bi mnogi sada pomislili, ali nije tako. Mene zanimaju samo cure iz viših razreda. Još malo i mogu početi razmišljati o srednjoj školi. Moj tata je otvorio firmu pod nazivom Fides Geysler 1976. On popravlja i servisira bojlere. I ja želim postati takav „električar“.

Moja mama za sada ne radi. Trudim se pomoći joj kad god mogu. Marta je krenula u vrtić i sad je malo više mira u kući. Počeo sam se baviti bejzbolom. Prije sam trenirao džudo, karate i nogomet, a igram i šah. U šahu sam bio županijski prvak. Mogao sam doći i do državnog prvenstva da sam više vježbao. Za sada u stanu vlada mir. Nadam se da će tako i ostati.

I tu je kraj priče o meni. To sam ja. Jedan običan dječak sa sela.

Filip Bujan, 5. d

OVISNI TELETABISI

Tinkivinki puši travu,
Dipsi jede zdravu hranu,
Lala kaže: Daj mi dim!
Da ti travu nabavim?
A Po kaže: Nemoj pušiti
Jer ćete se svi ugušiti!
Ako vrijeme trošiš tako,
Zdravlje će ti otići lako!

Tinkivinki pije pivu,
Dipsi loče i rakiju.
Lala kaže: Daj mi vina
Da mi večer bude fina!
A Po kaže: Dosta pića!
Postat ćete loša bića!
Ako vrijeme trošiš tako,
Zdravlje će ti otići lako!

Tinkivinki se drogira,
Dipsi neće to da dira.
Lala kaže: Daj mi malo,
Moram skinut svoje salo.
A Po kaže: Manje šmrči,
Daj prestani, bolje trči!
Bolje trči, jedi malo,
Uči, vježbaj, skidaj salo!

Tinkivinki je na mreži,
Svakim danom sve je teži.
Lala Fejsbuk ne napušta,
Cijelu noć u tome gušta.
A Po kaže: Spavaj malo,
Ne bu ti se ništa dalo!
Bolje trči, jedi malo,
Uči, vježbaj, skidaj salo!

Skupni rad učenika 7.d razreda nastao na radionici preventivnog programa



RIJEČI ZA VUKOVAR

Učenici osmih razreda posjetili su Vukovar. Tamo su boravili dva dana. Bili su to nezaboravni sati povijesti o Domovinskom ratu. O tome su učenici progovorili snažno i proživljeno.

„Vukovarski branitelji pokazali su istinsku ljubav prema svom gradu i domovini te dokazali da ono što se krvlju i sa srcem brani ne oduzima se lako.“

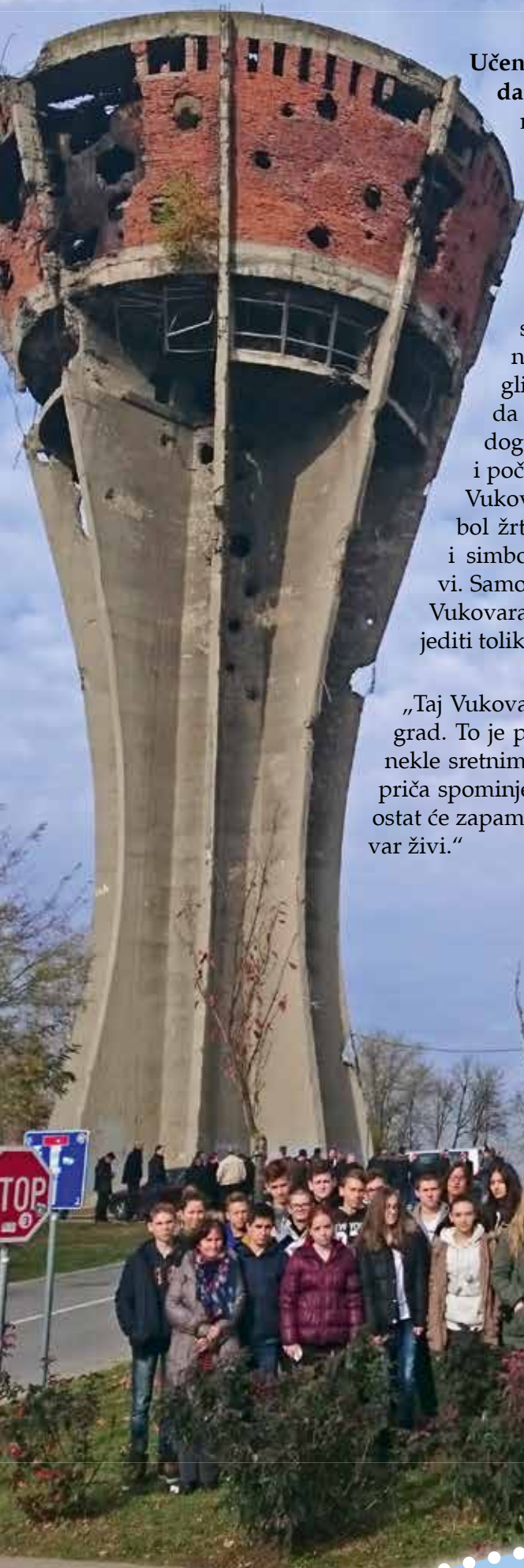
Patrik Kraščić, 8.d.

„Ovo je priča o gradu Vukovaru, heroju i mučeniku, o svjetnom stradanju naroda za slobodu svoje zemlje. Volio bih da nitko nije napao našu zemlju da smo umjesto u ratu, u miru mogli bilježiti svoja herojstva. Ne želim da se ijednom narodu dogodi da se spusti tako nisko i izgubi svaku trunku ljudskosti kao što se dogodilo agresoru u napadu na Vukovar. Gledam Vukovarce i počinjem shvaćati da Vukovar nije samo simbol žrtve i otpora, nego i simbol ogromne ljubavi. Samo ljubav i ljudskost Vukovaraca mogla je pobijediti toliko zlo.“

Tin Hajduković, 8.d.

„Taj Vukovar nije samo običan grad. To je posebna priča s donekle sretnim završetkom. Ta se priča spominje u cijelom svijetu i ostat će zapamćena sve dok Vukovar živi.“

Luka Baršić, 8.d.



Na Memorijalnom groblju Vukovar, koje je najveća masovna grobnica u Europi nakon 2. svjetskog rata, postavljeno je 938 bijelih mramornih križeva prema broju žrtava. Ovčara nas je posebno dirnula i ražalostila zbog zločina koji se dogodio samo 5 km od Vukovara. Ondje je odvedeno 200 nedužnih ranjenika iz bolnice koji su teško mučeni, maltretirani, a potom i ubijeni i zatrpani u zajedničku grobnicu.

Vukovar je doista grad heroja koji je po planu neprijatelja trebao pasti nakon 3 dana, a zahvaljujući upornim i hrabrim stanovnicima i vukovarskim braniteljima, grad je izdržao 3 mjeseca. Ponosni smo na njih!

Petra Krajačić, 8.a

Posjet Vukovaru za mene je bio vrlo emotivan. Približio mi je Domovinski rat i pomogao mi da shvatim što se 1991. godine događalo. Sada u potpunosti razumijem zašto se Vukovar naziva „grad heroj“. Vukovar je u meni izazvao tugu zbog svih izgubljenih, nedužnih ljudskih života, ali i divljenje prema svima koji su ostali braniti svoj grad. Zahvaljujući njima, obranjena je i moja domovina. Zato sam im zahvalan. Ponosan sam na Vukovar, njegove stanovnike i branitelje!

Zvonko Mesić, 8.a

Drugi dan posjeta Vukovaru započeli smo posjetom vukovarskoj bolnici u čijem se podrumu nalazi muzej gdje su prikazani uvjeti rada i izgled bolnice za vrijeme 1991. godine. U uskom hovniku, koji povezuje stari i novi dio bolnice, nalaze se pločice s imenima poginulih i nestalih pacijenata i osoblja bolnice kao i pločice na kojima su ispisani uvjeti u kojima su radili i preživljavali.



Iako smo u Vukovaru ostali samo dva dana, osjetili smo tugu i bol preživjelih te otprilike uspjeli dočarati događaje njegovih najtežih dana.

Dora Lauš, 8.a

Časnik Hrvatske vojske održao nam je predavanje o oružju koje smo imali priliku vidjeti u okruženju same vojarne. Također, pokazao nam je i oružje koje su vukovarski branitelji vlastoručno napravili kako bi mogli obraniti svoj grad. Nakon toga posjetili smo Trpinjsku cestu gdje su nam voditelji Spomen doma hrvatskih branitelja na Trpinjskoj cesti pričali kako su Vukovarci na čelu s generalom Blagom Zadrdom na Trpinjskoj cesti uništili 76 neprijateljskih tenkova. Ne znam što me više shrvalo, priča o gotovo nenaoružanim braniteljima koji su odolijevali daleko naoružanijem neprijatelju, Memorijalno groblje s gotovo 1000 grobova nedužnih žrtava ili posjet Ovčari.

Donat Horvat, 8.a

Posjet Vukovaru bio je jako emotivan. Svima bih preporučila da ga posjete jer naši branitelji i stradale zaslužuju da se pronosi istina o Vukovaru i da svi znaju što se dogodilo i za što su se žrtvovali 1991. godine.

Antonella Bukovac, 8.a

„Uvijek oprostiti, ali nikada zaboraviti!“ rečenica je koju smo svi puno puta čuli. No, kad bolje razmislim, treba li stvarno tako i biti?! Zar bi Vukovarci, koji su izgubili članove obitelji, rodbinu, prijatelje pa i samo poznanike koje su prije svakodneвно viđali na ulicama svog grada, trebali sve te teške zločine mučenja, razaranja i ubijanja na Ovčari zaboraviti i krenuti dalje sa životom?

Od svega što smo doživjeli u Vukovaru najviše me zadivila ljubav i požrtvornost liječnika i medicinskog osoblja vukovarske bolnice prema svojim građanima jer su do zadnjeg dana sve pacijente zbrinuli u bolnici i u gotovo nemogućim uvjetima spašavali njihove živote.

Nika Azinović, 8.a





DAN ŠKOLE

Dan škole OŠ Grabrik obilježavamo na prvi dan proljeća, odnosno 21. ožujka. Svaki razred predstavi se nekom scenskom ili glazbenom izvedbom. Uvijek je zanimljivo, svečano i posebno.





KAD NEKOG VOLIM

Kad nekog volim
Pravo je čudo.
Svašta lupetam
Pa izgledam ludo.

Ne da mi se ništa
I zbunjen sam skroz.
Radim čarolije kao
Čarobnjak Oz.

Svako jutro
Zurku pravim,
Novi parfem
Na sebe bacim.

Modu pratim stalno,
Nove trapke,
Tenke plave
I šilterica navrh glave.

Zaljubljen sam stalno,
Cure me te muče.
Pitanje je samo
S kojom ću sutra iz škole do kuće???

Sanjin Janjanin, 3.b

KAD NEKOGA VOLIM

Kad nekoga volim
Srce mi jako tuče,
I svakakve me misli muče.
Jer ljubav je sjajna
Ali ne uvijek bajna.
Ponekad je riječ jedna
I više nego vrijedna.
Kad nekoga volim
To je sreća.
Od sveg na svijetu veća.
Ponekad volim lijepo,
A ponekad slijepo.
Kad nekoga volim
Znam da u mom srcu sve štima,
Jer u njemu puno ljubavi ima.

Šimun Maričić, 3.b

MOJA MAJKA

Moja je majka
lijepa kao cvijeća cvat,
i uvijek mi se
spremna smilovat.

Ona je
blaga kao latica,
i u kući glavna
kao matica.

Ona je
marljiva kao mrav,
i to se nikad
neće dati na zaborav.

Ona pobjeđuje
kao prvak svak,
i zato joj se divi
svaki moj vršnjak.

Moja je majka
najbolja na svijetu,
jer svu svoju ljubav
daje svome djetetu!

Lea Lukačić, 4.c



Louvo Bolfek, 4.c

Pjesme nastale tijekom projekta „Čitamo mi u obitelji svi“

Čitanje je pametno
Od čitanja puni mi se glava,
ali daleko od toga da čitanje je strava.
Čitajući saznajem mnoge informacije
iz kojih stvaram razne zanimacije.

Poznata poslovice kaže:

„Tko pita ne skita!“

A ja kažem:

„Tko čita taj pametno pita!“

Karlo Jurčević, 3.c



Paula Jurčević, 2.c



Lea Lukačić, 4.a

MOJ GRAD

To je grad parkova
i tisuće sretnih lica
kojim odzvanja
prekrasan cvrkut ptica.

U obliku zvijezde je sagrađen
i po tome je najviše zapamćen.
Uvijek ponosno stoji,
mnogo godina broji.

Moj grad
Volim ga!
Ima građevine stare
koje ga čuvaju i brane.

Volim svoj grad
jer zelene perivoje ima
koji su lijepi i kad je
ljetno i kad je zima.

Četiri bistre rijeke
teku njime,
Sad mu sigurno znate ime-
KARLOVAC.

Ema Nakić, 6.c

PRIJATELJSTVO

Da se mene pita, ja bih izbacio... Ne, ja bih zabranio svađe među prijateljima. Meni prijateljstvo ne znači samo druženje i pričanje s prijateljima, meni to znači dijeljenje vremena s njima, dijeljenje tajni s njima i čuvanje njihovih. Meni to znači i pomoći im kada su u nevolji, razvedriti ih kada su tužni i ne izazivati ih. Kad se posvađaš s prijateljem, imaš onaj grozan osjećaj i zato treba znati opraštati.

Eto, ja baš imam jednu zgodnu pričicu o prijateljstvu. Ona možda i nema toliko lijep kraj, ali njome želim dočarati onaj osjećaj kad se s nekim posvađaš. Ovako sam u jednom trenutku razmišljao: „Moj najbolji prijatelj, a da tako govori o meni i drugima?! Pih! Ne želim više s njim imati posla!“ Naime, moj razred i ja posvađali smo se s mojim prijateljem jer nas je sve tužio učiteljici. Sljedećega dana, a to je bio posljednji dan škole, njega nije bilo. Imao sam nekakav čudan osjećaj. Gorčina, tuga... Od tada, a od tada su prošle dvije godine, ti me osjećaji ne napuštaju jer se s njim nisam pomirio. Ni vidjeli se nismo jer se odselio u drugi grad. Zato mislim da bi bilo divno kad bi svi sa svima htjeli biti prijatelji, kad ne bi bilo rata između dviju osoba i između dviju zajednica i kada bismo mogli bez razmišljanja opraštati jedni drugima.

Luka Radovčić, 5. d

Ljubav, dražesnost i nježnost majke
Kada ti je teško majka ti utjehu daje,
U obraz poljubac ona ti šalje.
Ljubav majke ne važe se na kilograme,
Jer ona kad te zagrlj i osmijeh ti daje
U tvom srcu plamen naraste.

Kada ti je hladno skuha ti kakao.
I dodatnog šećera ona stavi.
Oko škole tu je za tebe ona.
Izvoli i hvala, pristojno joj moraš reći,
A mržnji te ona nikada ne uči.

Noa Barić, 6.c



Vilim Miletić, 3.a



Vita Žiročić, 1.a



Manuela Pandur, 4.b

UNIFORME U ŠKOLAMA – DA ILI NE?

Potaknuti sve češćim raspravama o uniformama u školama, odlučili smo se pozabaviti razlozima, prednostima i manama njihovog uvođenja. Istražili smo njihovu ulogu u povijesti, a o potrebi uniformiranja danas i utjecaju uniformi na ponašanje i uspjeh učenika razgovarali smo s našom školskom psihologinjom.



Prve školske uniforme javljaju se u 5. stoljeću, ali samo kod učenika koji su se pripremali za svećeničko školovanje. U 16. st. Engleska postaje prva nacija koja uvodi obvezne školske uniforme za sve učenike, i to s ciljem razlikovanja siromašne djece koja su pohađala tzv. dobrotvorne programe od djece bogatih roditelja elitnih škola. Dakle, prvotni cilj uniformiranja bio je odvajanje i razlikovanje siromašnih od bogatih. Danas je pak glavni argument za uvođenjem jedinstvenih uniformi upravo povezivanje učenika i smanjivanje socijalnih razlika, a zatim i smanjivanje disciplinskih

problema. U razgovoru s našom psihologinjom zaključili smo kako stvari nisu tako jednostavne i kako se radi o složenom pitanju te kako uniformiranje ima i prednosti, ali i mana. Postavlja se pitanje tko će financirati uniforme, ali i koliko bi one uspješno uklonile socijalne razlike ukoliko se ne bi uvela i jednaka obuća za sve te zabranilo nošenje mobitela u školu koji također može biti statusni simbol. (Često čujemo među tinejdžerima da nisi popularan ako nemaš *iphone* mobitel

ili *Air max* tenisice.) Govoreći o prednostima, psihologinja ističe praktičnost i osjećaj pripadnosti školi. Naime, ako učenik van škole učini nešto neprikladno, lako bi se prepoznao pa bi škola mogla izreći neku pedagošku mjeru. Budući da bi svi učenici nosili jednake uniforme, oni bi time određivali pripadnost školi te bi svojim uspjehom i uzornim ponašanjem mogli doprinijeti porastu ugleda škole u društvu. Kako ističe psihologinja, to bi moglo biti poticajno za učenike te stvoriti natjecateljsku atmosferu među školama zbog čega bi učenici bili motiviraniji za rad i postizanje što boljih rezultata.

Zaključujemo kako je ovo složena tema o kojoj bi trebalo dobro promisliti te upitati i učenike što misle o tome. Može li uniformiranost pridonijeti boljoj disciplini i zajedništvu ili ćemo poštovati različitosti i naučiti biti tolerantniji prema drugima pitanje je o kojemu bismo svi trebali dobro promisliti.

Zaključujemo kako je ovo složena tema o kojoj bi trebalo dobro promisliti te upitati i učenike što misle o tome.

Može li uniformiranost pridonijeti boljoj disciplini i zajedništvu ili ćemo poštovati različitosti i naučiti biti tolerantniji prema drugima pitanje je o kojemu bismo svi trebali dobro promisliti.

Novinari: Roko Kovačec, Estela Murganić, Matilda Zimet (8. B)

TEMA VODE VODI NAS OD KNJIŽNICE DO AKVARIJA

Osnovna škola Grabrik ove školske godine domaćin je županijskog Natjecanja iz matematike pa su 28. veljače 2017. godine najbolji županijski matematičari odmjerili svoje znanje i koncentraciju u učionicama naše škole, a nama, učenicima predmetne nastave, je to bio povod da kolotečinu nastavnog utorka zamijenimo zanimljivom šetnjom gradom, posjetom zanimljivim gradskim institucijama i spoznajama o zanimljivostima funkcioniranja života u slatkovodnim staništima.

6. razredi sa svojim voditeljicama najprije su se uputili do Gradske knjižnice „Ivan Goran Kovačić“ gdje su nas u Ilirskoj dvorani dočekali ljubazni članovi Javne ustanove „Natura viva“ koja upravlja zaštićenim prirodnim vrijednostima na području



Karlovačke županije. Zanimljivim interaktivnim predavanjem i prezentacijom upoznali su nas s načinom života u slatkovodnim staništima. Saznali smo ponešto o našim najpoznatijim slatkovodnim ribama: šaranu, somu, štuki, grgeču, kliju, ali i o jeguljama i lososima, podsjetili se znanja o karlovačkim rijekama, ali i hrvatskim rijekama jadranskog i crnomorskog sljeva te na kraju odgovarali na pitanja kviza kojim su provjerili naše znanje i razinu koncentracije kojom smo pratili njihovo predavanje.

Potom smo svoje stečeno teorijsko znanje nadogradili na najboljem i trenutno najatraktivnijem mjestu u gradu, u novoizgrađenom slatkovodnom akvariju „Aquatika“. Naši vodiči su nas proveli ovim čudesnim mjestom gdje smo saznali da je Aquatika najveći slatkovodni akvarij u Europi, da se prostire na gotovo 3000 kvadrata i sastoji od 25 akvarija. Divili smo se kako se Akvarij uklopio u prirodni ambijent desne obale Korane, kreativnosti njegove arhitekture, ali prije svega njegovim stanovnicima. Stotinu vrsta riba, odnosno oko 5000 jedinka našlo je u njegovim prostorima svoje

novi stanište... Pogledima smo pratili pastrve, velikog soma Toma, duguljaste štuke, ogromne jesitre i brojne druge riblje vrste. Svjedočili smo i nekim endemskim vrstama koje se rijetko viđaju u prirodi, a upoznali smo se i s tehničkom podrškom, tj. postrojenjima za filtriranje vode i prostorijama za pripremu hrane za ribe.

Prepuni dojmova, vraćajući se svojim kućama, bili smo ponosni na svoj grad koji je od jeseni bogatiji za jedno vrijedno mjesto u kojem će uživati ne samo Karlovčani, već i brojni turisti.

Nikolina Vuković, 6.b

Zdravo živjeti UTJECAJ PRIRODNIH TVARI NA RAZVOJ PLIJESNI NA SVJEŽEM VOĆU I POVRĆU SAŽETAK



Od 3. do 6. svibnja 2017. održano je državno Natjecanje iz biologije. Sudjelovalo je 110 učenika i 75 mentora u dvije kategorije: natjecanje u poznavanju, razumijevanju i primjeni nastavnih sadržaja iz biologije (6 skupina) te u predavljanju samostalnih istraživačkih projekata (2 skupine). Domaćin je bila OŠ „Antun Gustav Matoš“ Vinkovci, čiji su učenici sa svojim učiteljima pripremili zanimljiv i kvalitetan program za otvorenje i zatvaranje Natjecanja.

Kao predstavnice naše škole u kategoriji samostalnih istraživačkih radova natjecale su se učenice 8.b razreda Lana Paulić i Antonela Pandur. Prezentacijom, predavanjem i obranom svog znanstvenog rada „Utjecaj prirodnih tvari na razvoj plijesni na svježem voću i povrću“ osvojile su 6. mjesto. Sam rad pokazuje doprinos u znanstvenom svijetu, jer su djevojke dokazale primjenjivost prirodnih sredstava propolisa, ulja sjemenki grejpa, Echinacee i češnjaka u borbi protiv razvoja plijesni. Učenice su dobile priznanje za najbolji plakat Državnog natjecanja iz biologije 2017. u kategoriji 25 plakata osnovnih i srednjih škola.

Rad će biti objavljen u elektroničkom časopisu Bioznanac, na što smo posebno ponosne. To će biti treći objavljeni znanstveni članak učenika naše škole, što nam daje poticaj u novim znanstvenim saznanjima. Svi su sudionici posjetili Muzej Vučedolske kulture u Vukovaru te Gradski muzej u Vinkovcima, a bilo je organizirano i zajedničko druženje učenika, mentora i članova Državnoga povjerenstva uz kušanje specifičnih delicija iz dijelova Republike Hrvatske iz kojih su došli sudionici Natjecanja, na kojem su naše učenice ostvarile nova prijateljstva i poznanstva.

Lana Paulić i Antonela Pandur, 8.b

TKO ZNA – ZNA, najbolje su riječi za predstavljanje trojice mladih matematičara iz 4. D razreda. Na Županijskom natjecanju iz matematike održanom 28. veljače 2017. u našoj školi postigli su izvrsne rezultate.

Julijan Jakin osvojio je prvo, a Ivan Bošnjak i Luka Vitas dijele drugo mjesto. Za ovaj uspjeh osim pametnih glavica bilo je potrebno puno rada i upornosti.

Trud se isplatio! Čestitamo, mladi matematičari!



Državno Natjecanje iz hrvatskoga jezika

Zuji, zveči, zvonu, zvuči,

Šumi, grmi, tutnji, huči –

To je jezik roda moga!

Petar Preradović

Domaćin ovogodišnjeg 22. državnog Natjecanja iz hrvatskoga jezika bio je jedan od meni ljepših hrvatskih gradova – Šibenik. Natjecanje se održavalo od 26. do 28. travnja 2017. Škola koja je organizirala Natjecanje s ponosom nosi ime svestranog hrvatskog izumitelja, jezikoslovca, inženjera i svećenika Fausta Vrančića.



Nakon samog dolaska smješteni smo u hotelskom kompleksu „Solaris“, tj. Hotelu „Niko“ koji me na prvu oduševio izgledom, a kasnije i gastronomskom ponudom. Svečanom priredbom iste večeri otvoreno je Natjecanje, a naši domaćini pobrinuli su se da nam kasniji boravak u njihovom gradu bude ugodan.

Sljedeći dan, 27. travnja, bio je rezerviran za pisanje testa i uživanje u ljepotama ovog dalmatinskog grada. Katedrala svetog Jakova, šibenski gradski bedemi i Kneževa palača su znamenitosti po kojima se ovaj grad ističe. Druženje sa starim i upoznavanje novih prijatelja obogatilo je ne samo ovaj dan, nego i cijelo Natjecanje.

Zadnjeg dana Natjecanja domaćini su nas ponovno razveselili svečanom priredbom zatvaranja Natjecanja nakon čega je uslijedila dodjela priznanja i pohvalnica te proglašenje pobjednika, a ove godine u kategoriji 8. razreda dvije učenice dijele 1. mjesto i to baš iz Karlovačke županije, moje prijateljice Mihaela iz Ozlja i Rita iz Duge Rese.

S puno novih uspomena, zadovoljni rezultatima (postignuto šesto mjesto), rastali smo se od Šibenika.

Posebno zahvaljujem svojoj najdražoj mentorici Jasmini Starešinić koja me tijekom ovih četiriju godina, koje smo provele zajedno, naučila ne samo da cijenim svoj jezik, već i mnogim drugim životnim vrijednostima!

Lana Paulić, 8.b

Državno natjecanje iz fizike od 2. svibanj do 5. svibnja 2017. godine

Bio sam ponosni predstavnik OŠ Grabrik na Državnom natjecanju iz fizike, 2017. godine. Natjecanje je održano u Vinkovcima, od 2. do 5. svibnja. Prethodno sam osvojio drugo mjestomna županijskom natjecanju te su me zajedno s predstavnikom OŠ Slunj, Tonijem Katićem pozvali na državnu razinu. Na natjecanje je bio pozvan i Josip Spudić, učenik 2. razreda Gimnazijske škole Karlovac. Nas trojica branili smo boje naše županije u Vinkovcima. S nama su u pratnji bili naši mentori, moja mentorica Snežana Kirin Mataković prof. .



Drugog dana su na rasporedu bili pisani zadaci. Nakon rješavanja, u poslijepodnevnom satima smo pošli u organizirano razgledavanje Osijeka. Dojmlila me se velebnost osječke katedrale u svojem neogotičkom stilu. Umorni od razgledavanja, ali s lijepim dojmovima, vratili smo se u Vinkovce. Noć je bila provedena radno, s mnogo ponavljanja i razmišljanja o zadacima.

Trećeg dana na red su stigli praktični zadaci. Nakon što su i oni bili gotovi, natjecatelji iz znanja su bili pozvani poslušati praktične radove sa smotre, po izboru komisije. Večer je prošla u neizvjesnosti zbog konačnih rezultata, ali i olakšanja, jer smo svi napravili najbolje što smo mogli.

Zadnji dan je bilo proglašenje najbolih natjecatelja i smotre radova. Nakon toga smo su u kasnim poslijepodnevnom satima vratili kući.

Sve u svemu sam iskreno zadovoljan natjecanjem i svojim plasmanom. To je bilo fantastično iskustvo koje bih rado ponovio.

Emil Gajšak, 8. b



INFORMATIKA – 10.2.2017. - OŠ Turanj			
8.raz	1.mjesto	Luka Boljkovac, 8.c	mentor: Jasmina Božičević
	2.mjesto	Mateo Dokić, 8.c	
	1.mjesto	Emil Gajšak, 8.b	mentor: Zdravka Mrežar
GEOGRAFIJA - 23.2.2017. - OŠ Banija			
7.raz	2.mjesto	Alessandro Matić, 7.d	mentor: Tatjana Bednjanec
8.raz	2.mjesto	Mia Marija Jurinjak, 8.d	
LIK – 27.2.2017. - OŠ Braće Seljan			
3.raz		Nika Novaković, 3.b	mentor: Gordana Bešenić
5.raz		Gabriela Jurinjak, 5.d	mentor: Ivana Maradin
6.raz		Luka Krištof, 6.c	
8.raz		Estela Murganić, 8.b	
MATEMATIKA – 28.2.2017. - OŠ Grabrik			
4.raz	1.mjesto	Julijan Jakin, 4.d	mentor: Snježana Pletikosić
	2.mjesto	Ivan Bošnjak, 4.d	
	2.mjesto	Luka Vitas, 4.d	
5.raz	1.mjesto	Saša Gabrić, 5.a	mentor: Antonija Čapan
	3.mjesto	Petra Gudasić, 5.a	
	3.mjesto	Nikola Paulić, 5.b	
6.raz	1.mjesto	Antonio Mamić, 6.	mentor: Daniela Marčetić
7.raz	3.mjesto	Borna Burić, 7.d	mentor: Tea Borković
8.raz	1.mjesto	Emil Gajšak, 8.b	mentor: Daniela Mačetić
ISLAMSKI VJERONAUKE – 2.3.2017. – OŠ Cetingrad			
6.raz	2.mjesto	Nail Velić, 6.a	mentor: Damir Livak
ENGLJSKI JEZIK - 2.3.2017. - OŠ Cetingrad			
8.raz	3.mjesto	Filip Marčac, 8.b	mentor: Božica Krpes Pregun
HRVATSKI JEZIK – 6.3.2017. - 1. OŠ Ogulin			
7.raz	1.mjesto	Lucija Hrebac, 7.b	mentor: Mirela Matešić
	2.mjesto	Rea Blašković, 7.d	mentor: Darija Begedin
8.raz	3.mjesto	Lana Paulić, 8.b	mentor: Jasmina Starešinić
POVIJEST – 7.3.2017. u OŠ V. Nazor – Duga Resa			
7.raz	1.mjesto	Zita Martinović, 7.c	mentor: Vedran Šenk
FIZIKA - 8.3.2017. - OŠ Grabrik			
8.raz	2.mjesto	Emil Gajšak, 8.b	mentor: Snežana Kirin Mataković
	3.mjesto	Lana Paulić, 8.b	
KEMIJA - 9.3.2017.			
7.raz	1.mjesto	Borna Burić, 7.d	mentor: Željka Obrovac
CRVENI KRIŽ - 11.3.2017. -			
8.raz	2.mjesto	<u>Ekipa: CRVENI KRIŽARI:</u> Emil Gajšak, Lana Paulić, Ena Polović, Ema Mađar, Karlo Pudina – 8.b	mentor: Slađana Cvitičanin
	3.mjesto	<u>Ekipa: MRZLA BANDA:</u> Donat Horvat, Matea Bekić, Ema Daneček, Dora Lauš, Leon Horvatić, Inja Nenadić – 8.a	
BIOLOGIJA - 13.3..2017. - OŠ Vojnić			
7.raz	2.mjesto	Lucija Hrebac, 7.b	mentor: Slađana Cvitičanin
	3.mjesto	Petra Katić, 7.c	mentor: Marina Špine Juračić
8.raz	2.mjesto	Luka Boljkovac, 8.c	

TRUD JE USPJEH

Intervju s Leom Novković i Lucasom Radovićem

Lea i Lucas su učenici 7. a razreda Osnovne škole Grabrik. Osim što dijele školske klupe, dijele i ljubav prema sportu. Lea trenira atletiku, a Lucas kickboxing. Njihovo treniranje i rezultati rada te osvojene nagrade za mlade nade županijskog sporta potaknuli su nas da im postavimo nekoliko pitanja.

Kada ste se počeli baviti sportom i trenirate li često?

Lea: Atletiku treniram tri godine, ali i prije sam se bavila raznim sportovima; tenisom, gimnastikom i drugima. Mogli bismo reći da se bavim sportom otkad znam za sebe. Treniram svaki dan.

Lucas: S kickboxingom sam se susreo kad sam imao pet godina i odmah mi se svidio. Treniram već sedam godina, četiri dana u tjednu po sat i pol.

Kakva je to nagrada za mlade nade sporta i što ona za vas znači?

Lea: To je nagrada koja se dodjeljuje mladim, perspektivnim sportašima koji postižu uspješne rezultate. Dodjela nagrada održana je u siječnju u Zorin domu. Dvoje najboljih dobili su pehare, poklon bonove od Intersporta i novčane nagrade.

Lucas: Nagrada nam puno znači i shvaćamo ju kao potvrdu uloženog truda. Dodjeljuje se najuspješnijima s raznih sportskih natjecanja.

Kakvi su dojmovi sa svečane dodjele nagrada?

Lea: U početku je bilo dosadno, a nakon dodjele nagrada postalo je zanimljivije.



Lucas: Najbolje je bilo za ručkom. (smijeh) Bilo je svakakve hrane i sve je bilo jako ukusno.

Lea: Bilo je i glazbe. Upoznali smo Milana Pršu i njegov bend. On se prošle godine natjecao u *showu The voice*. Gledali smo i film čije je prikazivanje kasnilo zbog tehničkih poteškoća, a susreli smo i dosta poznanika, prijatelje iz naše škole i bilo nam je jako zabavno.

Koje sportske rezultate ste dosad postigli?

Lea: Osvojila sam sedam medalja na državnim natjecanjima.

Lucas: Prošle godine sam osvojio Svjetski kup u Mađarskoj, a prije toga Juniorski kup u Austriji, Topusko kup, Kutina kup i druge.

Koje su za vas pozitivne strane bavljenja sportom kojim se bavite?

Lea: Upoznajemo nove prijatelje, družimo se, zabavno je i zdravo, a lijepo je i pobjeđivati te stjecati nova iskustva.

A negativne?

Lucas: Ne volim kad moramo pokazivati tehniku mlađima i ponekad je teško uskladiti školske obveze i treninge, a moramo paziti i na prehranu. Ali na kraju se sav trud isplati.

Gdje se vidite u budućnosti?

Lea: Razmišljam o Sportskoj gimnaziji, ali još nisam odlučila. No nastaviti ću se baviti atletikom.

Lucas: Da se ne bavim kickboxingom, igrao bih nogomet, ali mislim da ću nastaviti s ovime i osvajati još mnoge nagrade.

Novinari: Nika Radović, Ema Bekić, Leon de Trempis, Domagoj Kovačić (7. a)



MOJA AMERIČKA AVANTURA

Za Uskršnje praznike boravio sam kao član hrvatske baseball reprezentacije Croatia North u SAD-u. Bili smo smješteni kod američkih obitelji u gradu Atlanta.

Za vrijeme boravka u Atlanti odigrali smo šest utakmica sa američkim momčadima našeg uzrasta.

Između odigravanja utakmica posjetili smo muzej Coca-Cole, Tvornicu lutaka Jim Henson, obišli smo novosagrađeni baseball stadion ekipe Atlanta Braves, te smo posjetili zabavni park za golf i frizbi kao i trampolin zonu gdje smo se jako dobro zabavili.

Posjetili smo i poznatu zabavnu kuću Andretti u kojoj ima bezbroj zabavnih igara, te smo uživali u igranju raznih igara, od kartinga, gađanja, flipera i sličnih igara, do igrice Star Wars, Transformers i dr.

Pored Atlante posjetili smo nacionalni park Stone Mountain.

Poseban je doživljaj za nas bio posjet na dvije utakmice profesionalne američke baseball lige (MLB) na stadionu Bravesa.

Nakon šest dana boravka u Atlanti otputovali smo u Orlando, Florida. Tu smo odigrali dvije utakmice.

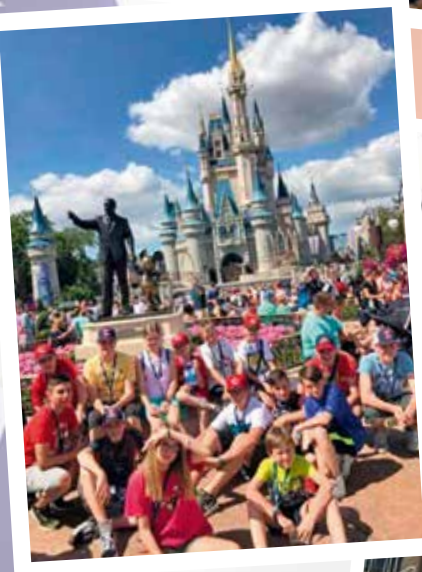
U Orlando smo bili smješteni u velikom hotelu koji je imao svoje bazene. Kako je u Orlando temperatura bila preko 30 stupnjeva svako slobodno vrijeme koristili smo za kupanje na bazenima.

Orlando je poznat i po brojnim sportskim dućanima pa smo boravak tamo iskoristili i za obnovu naše baseball opreme.

Poseban dojam na mene u Orlando je ostavio posjet Disney worldu, a o kako velikom zabavnom parku se radi najbolje potvrđuje što nam je za njegov obilazak bilo potrebno deset sati.

Iz Orlando, gdje smo boravili tri dana, vratili smo se u Atlantu pogledali još jednu utakmicu, oprostili se od naših američkih domaćina, i nakon jedanest dana vratili u Karlovac. To su bili doista nezaboravni Uskršnji praznici.

Ivan Popović, 6.d



Najvažnija sporedna stvar na svijetu

ONE JEDNOSTAVNO VOLE NOGOMET

Tri krhke djevojčice polaze 6.c razred OŠ Grabrik, Noa Barić, Ema Nakić i Katarina Katić. One su odlične učenice, ali i odlične nogometašice. Uporno i marljivo treniraju u ŽNK 4RIJEKE. Otkrile su nam ponešto o sebi.

Ema Nakić:

Odmalena sam se voljela igrati s lutkicama, nositi torbice i slično kao i svaka druga djevojčica. Obožavala sam balet i htjela sam biti balerina kad odrastem. Nitko nikad ne bi pomislio da bih ja ikada igrala nogomet. Moja je sestra „kriva“ za moju ljubav prema nogometu. Često je igrala nogomet s prijateljima i pokušavala je razne trikove s loptom, tzv. freestyle nogomet. Ona je bila moj prvi „trener“. Sestra i ja sada zajedno treniramo u klubu. U nizu utakmica koje smo do sada imali i ja sam bila kapetan momčadi. Na nogometu sam upoznala mnogo novih prijateljica i stekla sam brojna prijateljstva.

Sve više me zanimaog nogomet. U školi sam ga na tjelesnom igrala s dečkima. Ljeti svaki dan poslijepodne igram nogomet s prijateljima na igralištu ispred svoje zgrade. I tako je mene nogomet doveo da igram za ŽNK 4 rijeke Karlovac.

Mojim roditeljim se sviđa to što igram nogomet. Stičem nova prijateljstva, a i uživam u onome što volim. Roditelji mi kažu da je dobro baviti se nekim sportom, kretati se, nego biti za računalom. Oni su mi uvijek najveća potpora i podupiru me i ohrabruju u svemu.

Noa Barić:

Oduvijek sam se voljela baviti sportom. Voljela sam se rotati, voziti bicikl, voziti skateboard. Trenirala sam Taekwando i KickBoxing, ali najveća ljubav bio mi je nogomet.

Kada sam čula da se u Karlovcu osnovao ženski nogometni klub, odmah sam se učlanila i počela trenirati. Na treninzima smo naporno trenirali, ali smo se smijali i zabavljali. Sviđa



mi se što smo odlazili u druge gradove na utakmice, a drugi klubovi dolaze kod nas. Pošto smo najmlađi klub, puno utakmica smo izgubili, ali neke smo i pobjeđivali. Najdraža utakmica mi je bila u Ogulinu gdje smo protiv dečki osvojili svoje prve bodove. Utakmica je završila 1:1, ali je nama bila kao pobjeda.

Veselim se nastavku sezone, novim utakmicama i druženju s prijateljima. Nadam se što boljem rezultatu, a ako se ne ostvari, neću biti žalosna jer sam se bavila onim što volim, a to je nogomet.

Katarina Katić:

U nogomet sam se zaljubila još kad sam imala 4 godine. Voljela sam gledati nogometne utakmice te sam ih s tatom često išla gledati. Zamišljala sam si kako bi to izgledalo da se i ja okušam u nogometu. Počela sam s tatom sve češće igrati i vježbati nogomet. Nakon nekog vremena mi je krenulo. „Od malih nogu je zavoljela loptu te ju je često šutala po stanu“, kažu moji roditelji i dvije starije sestre.

Htjela sam se upisati na nogomet kad sam imala šest godina, moji roditelji su me podržavali u tome, ali nije bilo ženskih nogometnih klubova u Karlovcu. Nastavila sam trenirati sa svojim tatom sve dok se prošlog proljeća nije ostvario moj san; osnovao se Ženski nogometni klub 4 RIJEKE. ŽNK 4 RIJEKE je prvi ženski nogometni klub u Karlovcu i Karlovačkoj županiji.

Na nogometu sam upoznala puno novih prijateljica te sam naučila puno stvari o nogometu. Putujemo na utakmice po cijeloj Hrvatskoj te se pritom zabavljamo. Od kada se klub osnovao išli smo u Selce, Rijeku, Zagreb, Delnice i u mnoge druge gradove. Na treninzima mi je zanimljivo. Znamo trenirati i po suncu i po kiši i po blatu... , ali nama to ništa ne smeta i ne može nam ništa jer se mi odlično zabavljamo i nadam se da će nam biti još zabavnije kada nam se i vi pridružite. Sve cure su dobrodošle i neka vas nije strah, okušajte se i vi u nogometu !!!!

Hana Javorović, 6.c



DRŽAVNO NATJECANJE U KROSU I ATLETICI

Naša škola kao pobjednik županijskog natjecanja u krosu i atletici predstavljala je boje OŠ Grabrik na DRŽAVNIM natjecanjima. Djevojčice u konkurenciji sedmih i osmih razreda trčale su kros u Poreču 8. i 9.5. Ekipa se sastojala od četiri natjecateljice: Lea Novković (14.mjesto), Mia Maria Jurinjak (33. mjesto), Marta Janjanin (45.mjesto) i Kala Majetić (56.mjesto). Ekipno su osvojile 11. mjesto u državi.



Nakon natjecanja u krosu i povratka iz Poreča, drugo jutro djevojčice su krenule u Split (10. i 11.5.) na državno natjecanje iz atletike. Našu školu predstavljale su Lea Novković s osvojenim PRVIM MJESTOM u državi iz skoka u dalj, Ema Čović 5.mjesto (bacanje vortexa), Dora Kučinić 6. mjesto (100 m), Mia Maria Jurinjak 11. mjesto (600 m), Marta Janjanin 11. mjesto (bacanje kugle), Kala Majetić 15. mjesto (skok u vis), Tena Vračević 18. mjesto (300 m) i Leonarda Mikšić je pratila ekipu kao zamjena. Ekipa je osvojila vrlo dobro 10. mjesto u državi.



ČESTITAMO djevojčicama na borbenosti i sportskom duhu tijekom ovih natjecanja!

Kala Majetić 7.b





OSMAŠI



1.A razred - razrednica: Maja Cindrić

1.B razred - razrednica: Janja Novaković



Nika Azinović, Tena Bauer, Matea Bekić, Antonella Bukovac, Neno Čabraja, Ema Daneček, Bruno Diklić, Donat Horvat, Leon Horvatić, Mirna Kitanović, Petra Krajačić, Dora Lauš, Leona Magdić, Zvonko Mesić, Ivana Modrić, Inja Nenadić, Filip Požega, Tin Rendulić, Ivor Ribar, Petra Stojković, Rene Šlat, Leo Štefanac, Dominik Zoričić

Mihael Cindrić, Jakov Doleček, Lorena Drakulić, Emil Gajšak, Marta Janjanin, Tin Katušin, Sunčana Kliček, Roko Kovačec, Ema Mađar, Matej Magdić, Filip Marčac, Estela Murganić, Antonela Pandur, Lana Paulić, Ena Polović, Karlo Pudina, Antea Štefanac, Ivana Štenta, Ema Vučinić, Bruno Vulaković, Matilda Zimet



8.A razred – razrednica: Božica Krpes Pregun, prof.

8.B razred – razrednica: Slađana Cvitičanin, prof.



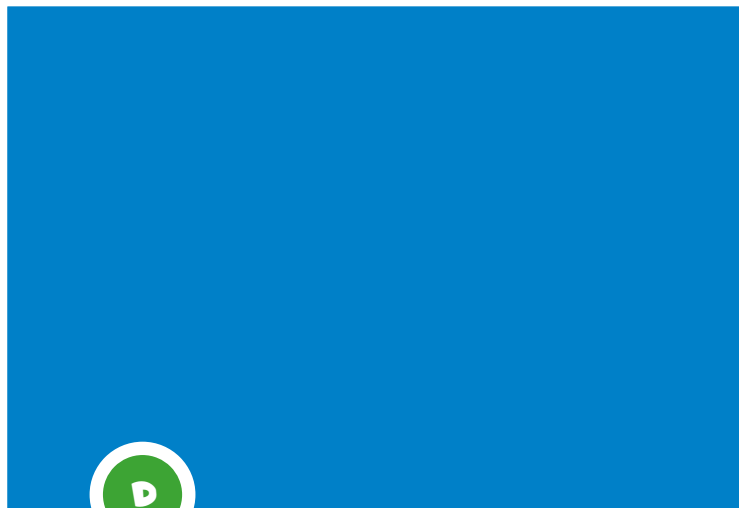
1.C razred - razrednica: Valerija Milčić



C

Lara Belavić, David Boljar Grudić, Luka Boljkovac, Jana Božić, Mateo Dokić, Leonarda Došen, Luka Džafer, Ivor Goršić, Jana Islamović, Sara Italo, Filip Jareb, Luna Jović, Iva Kostelac, Leon Kučinić, Niko Mejaški, Petra Merkaš, Andrea Miljak, Laura Pleša, Anja Potkrajac, Tonina Radman, Carla Stanković, Tonino Strahinić, Ema Strinić, Antonija Trbuščić

1.D razred - razrednica: Snježana Pletikosić



D

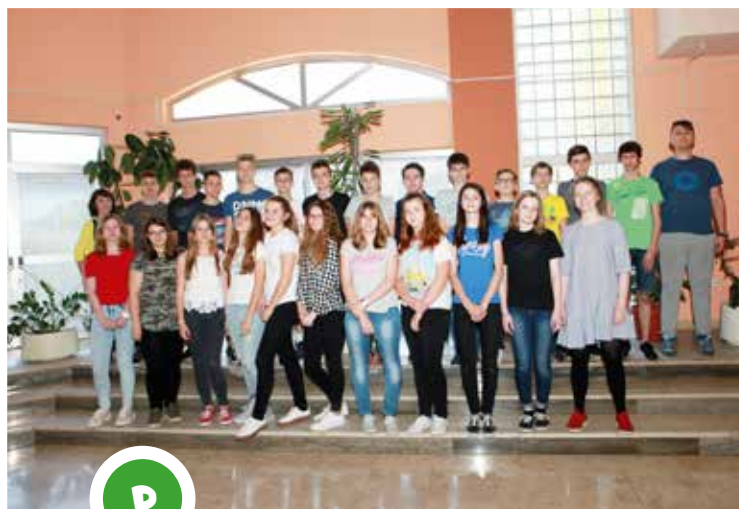
Fran Balen, Luka Baršić, Kristian Bolarić, Robert Bučar, Mila Grginčić, Luka Gržan, Tin Hajduković, Katarina Horaček, Donatella Hrastov, Mia Maria Jurinjak, Lucija Katić, Ivan Kendjel, Mario Konjevoda, Patrik Kraščić, Dora Kučinić, Dora Radečić, Lukrecia Rataić, Niko Ratković, Dino Schiller, Marija Skočibušić, Karlo Stipetić, Nera Vesić, Iva Višnjak, Andro Vrbančić, Mihael Vuković, Nika Žuvela

8.C razred – razrednica: Marina Špine-Juraić, prof.



C

8.C razred – razrednica: Marina Špine-Juraić, prof.



D

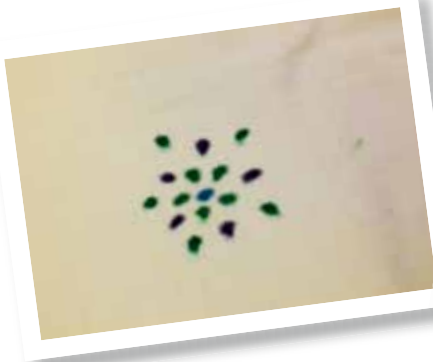


MODERNO....ZABAVNO....KREATIVNO....

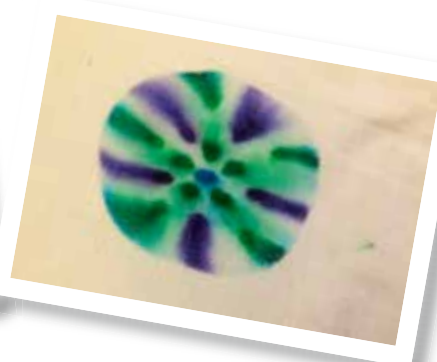
Nikolina Vuković i Allegra Planinac su odlične učenice 6.b razreda OŠ Grabrik. U slobodno vrijeme vole iskušavati neke nove trendove. Okušale su se kao dizajneri, te su i nama otkrile neke ideje. Isprobajte ih.

ŠARENE MAJICE

MATERIJALI: Flomasteri, majica, medicinski alkohol, kapaljka



1. Na majicu nacrtajte željeni dizajn



2. Kapnite medicinski alkohol na dizajn



3. Ostavite da se osuši 24 sata te operite

POSTUPAK:

JABUČNE MAJICE

MATERIJALI: majica, boja za hranu, medicinski alkohol, kapaljka

POSTUPAK:

1. prerežite jabuku na pola
2. pomiješajte boju za hranu i medicinski alkohol
3. obojite polovicu jabuke i otisnite na majicu
4. držite 30 sec i maknite
5. ostavite da se suši 24 sata te ju operite



PRIJATELUSTVO

Šola Barić, 6.c



LUANA JE
ŠETALA
GRADOM
I SLUŠALA
MUZIKU
...

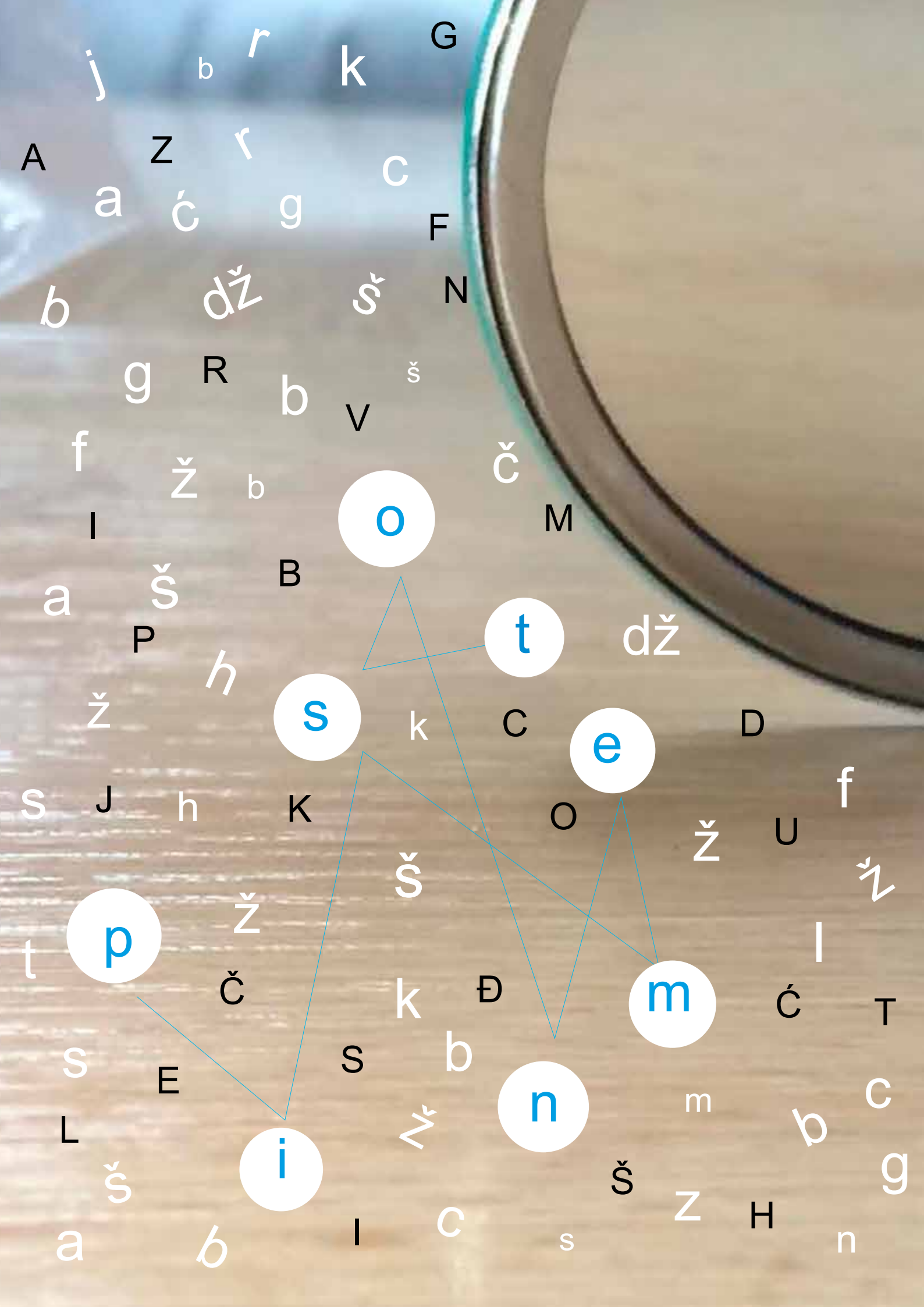
TO NIJE UREDU. TI SI DOBRA
OSOBA. NEKA TE NE BRINE
MIŠLJENJE DRUGIH. HENI NIJE BITNO
KOLIKU ODJEĆU
NOSIŠ. I NEMOI
MISLITI DA
NEMAJN NEMAŠ
PRIJATELJA.
JA SAM TI
PRIJATELJICA!
♥

...TE JE U PARKU SRELA DJEVOJČICU
JANU KOJA IDE U NJEZIN
RAZRED.
BOK
JANA, JE
LI ČEKAS
LI NEKOGA?
BOK
LUANA!
NE, NIKOG
NE ČEKAM.
NEMAM
KOJA JER
NEMAM
PRIJATELJA

MISLIŠ LI TO STVARNO ?
PA NARAVNO, TI IMAŠ
DOBRO SRCE, PRISTOJNA
SI I DOBRODUŠNA.
TO SE NE MOŽE
KUPITI KAO NOVE
TENISICE ILI MARKIRANA
JAKNA.
TI SI STVARNO
DOBAR ČOVJEK.
NARAVNO!
ZNAČI, PRIJATELJICE
SMO ?

HA!
HA!
HA!
HA!

♥
♥
♥



o

t

s

e

p

i

n

m